

Souvenir Etienne Aelterman

Merelbeke - Le Mas 820 km

Tien jaar geleden, op 3 juli 2005 om precies te zijn, overleed op 69 jarige leeftijd Etienne Aelterman ten gevolge van een slepende ziekte. Voor ons is hij toen ook toegenomen tot het legioen der onsterfelijken. Voor wie Etienne niet of nauwelijks gekend heeft, kunnen we vertellen dat hij gedurende vijfendertig jaar een trouw lid was van onze club. Hij was één van de grondleggers van de internationale activiteiten bij W.S.C. Merelbeke en had een palmares om U tegen te zeggen.

Ter gelegenheid van deze verjaardag namen twee clubleden het initiatief om een toeristische herinneringstocht te fietsen ter ere van hun overleden compagnon. Albert De Wolf en Willy Tierens vertrokken op 12 juli richting Frankrijk met het doel om met hun beladen tweewielers naar Le Mas te fietsen. Het werd een heen en terug reis goed voor 1640 km. Le Mas is een gehucht dat bij de gemeente Champs-sur-Tarentaine behoort en ligt in het noorden van het departement Cantal in Auvergne. Daar baat Marleen, de oudste dochter van Etienne, een chambre d'hôtes uit samen met haar vriend Geert. Eerder deze maand brachten we een bezoekje aan Denise, de weduwe van Etienne, die nu verblijft in een rusthuis te Lemberge. Daar is ook hun jongste dochter Carine werkzaam.

Willy nam nog eens zijn pen ter hand en vertelt u het reisverhaal naar de Cantal.

Zondag 12/07/2015: Merelbeke–Le Quesnoy.

Om 8.00 uur worden we uitgewuifd door familie en vrienden. Via Merelbeke Flora, de wijk waar de familie Aelterman woonde, gaat het langs het Liedermeerspark naar het fietspad parallel aan de R4. We bollen de nieuwe brug over aan de Ghelamco arena en volgen de Schelde richting Frankrijk. In Oudenaarde fietsen we in de Bergstraat de blauwe brug over richting Leupegem om dan het fietspad te volgen op de oude spoorbedding. Na een eet en drinkstop te Ruien volgen we terug de Schelde tot in Doornik. Met windnadeel en een grijze lucht met af en toe wat gedruip, bereiken we deze Henegouwse stad. Onderweg herstelden we een lekke

voorband bij de fiets van Albert. Aan de “Pont des Trous”, een bouwsel uit de 14de eeuw, maken we een fotostop. Dit gebouw met de drie gaten dat de Schelde overspant maakte deel uit van de stadsomwalling. De kathedraal met de vijf torens wordt gerestaureerd en staat volledig in de stellingen voor stabilisatiewerken. Vermits ondergetekende voor elk een controlekaart gemaakt had voorzien van 15 vakjes voor dit souvenir laten we hier de eerste stempel zetten. Langs de oude steengroeve van Antoing gaat het verder naar de Franse grens in Maulde waar het verharde fietspad over gaat in een grindpad. Wanneer we plots voor een fabrieksomheining staan moeten we noodgedwongen rechtsomkeer maken. Via de gewone weg bereiken we dan de trekweg langs de Scarpe. Dit is een bijrivier van de Schelde die hier ter plaatse l'Escaut genoemd wordt. Zo doorkruisen we het Forêt de Raismes op grondgebied St. Amand-les-Eaux. Na de doortocht van de stad Valenciennes gaat het richting Le Quesnoy. Dit sinds de 12de eeuw omwald stadje met belfort is tevens de tweede controleplaats. Vier kilometer verder komen we aan bij de chambre d'hôtes in Jolimetz. Hier zouden we normaal overnachten maar dat was zonder de waard(in) gerekend. De vrouw des huizes, een nogal onvriendelijk wezen, wist van geen reservatie welke nochtans tijdig geboekt was. Haar boekhouding leek wel een warboel....nog nooit meegemaakt! Dan maar terug naar Le Quesnoy waar we onderdak vinden in een hotelletje met Marokkaans restaurant nabij het station. Een dag van 128 km voor Willy en 150 km voor Albert zit er op.

13/07/:Le Quesnoy-Coucy le Château 103 km.

Na een Frans ontbijt gaan we opweg onder een nog steeds bewolkte lucht. We kruisen de oude Romeinse weg van Bavay naar St.Quentin en bollen het Forêt de Mormal in. Hier fietsen we op de route forestière “Duhamel”. Langs deze smalle maar rustige kaarsrechte weg van ongeveer 9 km door een stiltegebied bereiken we Landrecies aan de Samber. Vanaf Catillon-sur-Sambre nemen we de verharde trekweg langs het verbindingskanaal Sambre – l'Oise. Inmiddels hebben we het departement du Nord gewisseld voor het

departement l'Aisne. Tijdens het veranderen van kanaaloever via een sas rijdt Willy lek vooraan. Na herstel gaat het bij gebrek aan een fietspad via de gewone weg naar Etreux waar we opnieuw gedurende 10 km het kanaal volgen. Zo komen we terug in een gebied waar enkel een paar opgeschrikte eenden de stilte doorbreken. We houden halt in een kruidenierswinkel/café te Vadencourt en bestellen elk een grote tas koffie. Enkele tooghangers gokken op de tiérce en kappen de pastis naar binnen alsof het water is. Wat later trappen we onze machines terug in gang en moeten een helling op. Met verse krachten bereiken we het plateau dat vol staat met windturbines. Onder het geruis van de reusachtige wieken worden de hemelsluizen open gezet. Onder de eerste de beste boom stoppen we even en trekken de regenvestjes aan. In de nattigheid gaat het verder tot de controleplaats Ribemont in Picardië . Hier werd in 1179 een verdrag ondertekend door de hertogen van Lotharingen om het Franstalige deel en het Duitse deel van het hertogdom te verenigen. Met verenigde krachten en in drogere omstandigheden fietsen we verder door een golvend landschap naar St.Gobain dat op een heuveltop gelegen is. In St.Gobain werd in 1986 het glas gemaakt voor de piramide van het Louvre. Op een lange helling richting centrum doet Albert een "Schluchtje"(*) en komt daar afgescheiden toe. Bekomen van zijn toer de force en na het eten van wat fruit haspelen we de laatste kilometers af naar Coucy-le-Château. We fietsen door de "Porte de Laon" dit omwalde stadje binnen en nemen onze intrek in de chambre d'hôtes. Deze keer een meer dan vriendelijk onthaal in "la Courtine de Coucy". Na installatie rest er nog de tijd om een wandeling te maken naar de resten van een burcht uit de 13de eeuw. Bij terugkomst gaan we ons buikje rond eten in een restaurant op het gerenoveerde marktplein. Wanneer we onder de wol kruipen worden we getrakteerd op vuurwerk ter gelegenheid van de Franse nationale feestdag.

(*) In de laatste kilometers van de klim naar de Col de la Schlucht in de Vogezen kreeg Albert telkens de ingeving om eens goed door te fietsen.

14/07:Coucy-le-Château - Fontenelle 106 km.

Een stevig ontbijt wordt ons voorgeschoteld in een kamer waar ook streekproducten te koop staan. Aan tafel krijgen we gezelschap van een sportief koppel uit St.Quentin-en-Yvelinnes uit de omgeving van Parijs. We fietsen Coucy buiten

langs de "Porte de Soissons" onder een nog steeds bewolkte lucht. Na 18 km bereiken we Soissons een stad met 30.000 inwoners en een bewogen geschiedenis. In het jaar 486 versloeg hier de Frankische koning Clovis I een Romeins legioen en ontstond de legende over de "Vaas van Soissons". Tijdens Wereldoorlog I werd de stad bijna volledig verwoest. Wij laten hier onze kaarten afstempelen en zetten vervolgens langs rustige landelijke wegen onze reis verder tot Neuilly St.Front. In een winkeltje kopen we wat eetwaren en houden onze pic-nic op het pleintje met fontein. De zon breekt eindelijk door het wolkendek en de temperatuur stijgt gevoelig. Voor de eerste maal tijdens deze tocht moeten we op de kleinste versnellingen schakelen om op een comfortabele wijze de korte maar steile helling van het dorpje Priez op te fietsen. Bij de doortocht van Bezu-le-Guerry moeten we even de Michelin kaart raadplegen want de vele ronde punten volgen elkaar snel op. We zijn inmiddels in het departement Seine et Marne beland waar we te La Ferte-sous-Jouarre op zoek gaan naar een stempeltje. Van de 15de eeuw en dit tot en met 1958 werd hier zandsteen gegraven om molenstenen te maken. Wanneer we de Marne vallei uitfietsen vertaald zich dat in een stevige beklimming. Te Boissy-le-Chatel moeten we op aangeven van de wegpollitie aan de kant. De weg wordt vrijgemaakt want er volgt een doortocht van een wielervedstrijd. Er resten ons nog 10 km op kaars rechte wegen tot Fontenelle. In dit rustig gehuchtje dat bij de gemeente Amillis behoort krijgen we onderdak in de "Ferme de Fontenelle" een tot logement omgebouwde vierkantshoeve. We worden verwelkomt door de sportieve en praatgrage gastvrouw die ons een fris streekbiertje uitschenkt. Vermits er op een weekdag geen avondeten voorzien wordt hadden we onderweg elk een gerechtje gekocht om op te warmen in de microgolfoven.

15/07:Fontenelle – Cepoy 106 km.

De morgenzon schijnt al volop door het venster van deze gastenkamer. Beneden staat het ontbijt klaar : roerei, yoghurt, rozijnenbrood enz...We zitten samen aan tafel met een werkman van een firma uit de wegenbouw. Voor de eerste maal deze reis vertrekken we onder een hemelsblauwe lucht. Na het buiten rijden van Amillis gaan we een 26 kilometer lange rechte weg op. Net voor het kruispunt met de N4 (Paris – Strasbourg) bemerken we een tiental boortorens. Ze zijn van

het type ja-knikkers en pompen de aardolie naar de oppervlakte. Bij Albert roept dit herinneringen op uit de jaren '90 toen hij met een Hollandse groep door Texas fietste op het traject van Coast to Coast. Vanaf Maison Rouge volgen we het zelfde parcours naar Cepoy zoals vijf jaar geleden tijdens onze tocht naar Gibraltar. Een eerste stop met controle maken we in Donnemarie-Dontilly. In de middeleeuwen was deze plaats een kleine vesting met twintig wachttorens en vier toegangspoorten waarvan enkele resten nog steeds te zien zijn. Er liep ook een aquaduct tot in het bekken van Parijs en de gemeente bevatte ook een enorme grote ijskelder. We bevoorraden ons in de supermarkt en bollen verder zuidwaarts langs de ruïnes van de abdij van Preuilly uit de tiende eeuw. In Châtenay-sur-Seine fietsen we de oude Seine over die hier amper een paar meter breed is. Gedurende dertig kilometer doorkruisen we op **tobogantische** wegen het departement Yonne met de passage in Vallery langs het "Château des Condé" uit 1548. De temperatuur is inmiddels opgelopen tot boven de 30° en in het plaatselijke winkeltje kunnen we onze dorst lessen en de honger stillen. Op de grens met het departement Loiret kruisen we de "Chemin de César" een deel van een heirweg die 2000 jaar geleden de verbindingsweg was tussen de steden Nantes en Troyes. Via Ferrières volgen we de buurtweg door de bossen van Montargis en bereiken zo de jeugdherberg in Cepoy. In deze controleplaats kunnen we eten en slapen op basis van half pension. 's Avonds bij zonsondergang en met een glaasje wijn praten we nog wat na over de vele cyclo-camping tochten die we samen met Etienne en andere clubleden mochten beleven. Waar is die tijd?

16/07:Cepoy – Bourges 136 km.

Vandaag fietsen we een kopie van een verbindingssrit uit het jaar 2010 met iets meer kilometers tussen twee steden met jeugdherbergen. Na ontbijt vertrekken we met een warme zuidenwind en een temperatuur van reeds 25° richting Montargis. Het gaat via Vimory over lichtlopende wegen tot in Gien waar we na vijftig kilometer een bakkerij/koffieshop binnenstappen. Na de eet- en drinkstop fietsen we de Loire over die hier bijna tweehonderd meter breed is. We volgen gedurende een drietal kilometer de oever van deze ondiepe rivier naar St.Martin-sur-Ocre en doorkruisen het Forêt de Brisson. Het is 14.00 uur, 12.00 uur op de oude

zonnewijzers. De zon brandt fel en de droge zuiden wind wakkert het dorstgevoel flink aan. Te Vailly-sur-Sauldre in het departement Cher laten we in de schaduw van de Romaanse kerk uit de XIde eeuw onze controlekaarten afstempelen. Op een terrasje en genietend van een welgekomen verfrissing observeren we het rustige dorpsplein dat omzoomd is met kleurrijke bloemen. Een thermometer aan een apotheek duidt 35° aan. Albert neemt een krant ter hand en bekijkt de stand van zaken in de aan gang zijnde Tour de France. De meteo voorspeld nog steeds droog en warm weer. Even later rijden we langs kilometers lange zonnebloem- en korenvelden. Deze goudgele gewassen worden besproeid door enorme waterkanonnen. We houden het vol tot in Henrichemont en stappen na een stuk van drieëntwintig kilometer in droge landlucht een warenhuis binnen op zoek naar frisdrank. Dit wordt echter vlug lauw in de drinkbussen in deze weersomstandigheden. We besluiten om de resterende dertig kilometer over een golvend parcours naar Bourges te halveren met een tussenstop te Soulangis. In de "Mairie" worden we geholpen door een sportieve bediende die ons de sanitaire blok aanwijst. Onze snelheid dweept nu met de vijftien kilometer per uur maar we zijn verre van gehaast. Een groot naambord met daarop "Bourges" brengt verlossing. In deze stad, gekend bij de duivenliefhebbers, staat een prachtige gotische kathedraal waarvan de bouw meer dan 200 jaar duurde. Met een ontstelde maag piloteert Willy zijn compagnon door het centrum naar de jeugdherberg. Wanneer we ons aanmelden krijgen we van de receptioniste een kan heerlijk fris water aangeboden. Na installatie ontvangen we een controlestempel en gaan we opzoek naar een eetgelegenheid in de buurt. Wanneer we later onze bedstee opzoeken plaatsen we eerst onze drinkbussen gevuld met water in de diepvriezer.

17/07:Bourges – Pionsat 128 km.

Door het onweer van deze nacht is het wat afgekoeld buiten en de zon is gesluierd. Toch besluiten we om rond 7.00 uur te vertrekken na een zelf geprepareerd ontbijt. Met de drinkbussen vol ijsklompen gaan we op pad richting Dun-sur-Auron. Via het Bois de Meillant bereiken we St.Amand Montrond het geografisch centrum* van Frankrijk in een streek dat rijk is aan Gallo-Romeinse overblijfselen. (*Volgens de IGN France zou het centrum in Vesdun liggen zo 'n

vijfentwintig kilometer zuidwaarts). Centrum of niet, in een superette kopen we mondvoorraad en laten we de kaarten afstempelen terwijl de temperatuur weer goed gestegen is. We rijden de Cher over en komen in het dorpje Drevant waar men de Romeinse site “Camp de César” kan bezoeken. Langs een geleidelijke klim fietsen we de Cher vallei uit waar we door een groepje cyclo’s worden aangemoedigd. Te Vallon-en-Sully in het departement Allier kopen we wat fruit op de markt. Frisdrank drinken we even verderop in een cafetaria nabij het kanaal van Berry. Dit kanaal werd aangelegd in de 19de eeuw van 1810 tot 1840. Het was oorspronkelijk 320 km lang en telt in totaal 116 sluizen. We volgen gedurende twintig kilometer deze waterloop op een goed onderhouden fietspad. Onderweg, bij de passage aan de sluizen, worden de vroegere bedrijvigheden met tekst en tekeningen op de infoborden weergegeven. Door dit stiltegebied bereiken we de stad Montluçon waar we opnieuw in de bewoonde wereld en het drukke verkeer terecht komen. Het is de poort van Auvergne en tevens geboorteplaats van Roger Walkowiak, oud Tourwinnaar in 1956. In een apotheek vragen we een stempel en vult men onze drinkbussen op met fris water. De temperatuur is opnieuw boven de 30° gestegen wanneer we na een lange klim een stop houden in Villebret. We steken de hoofden onder een kraantje en versterken de innerlijke mens. Na een derde opeenvolgende warme dag rijden we het departement Puy de Dôme binnen en houden halt te Pionsat. Het is een dorp dat verscholen ligt in de glooiingen van de Haute-Combrailles. We worden verwelkomd door de familie Kuik afkomstig uit Eindhoven. We maken vervolgens elk een paar frisse Heinekens soldaat om na installatie aan te schuiven voor het avondmaal. Dat gebeurt in gezelschap van een jong gezin uit Oudenaarde dat hier op vakantie is.

18/07:Pionsat – Le Mas 110 km.

Na een goede nachtrust en ontbijt kunnen we rond 8.00 uur de weg op. Het gaat onmiddellijk bergop en dit gedurende 10 km tot in Espinasse. In de verte, zo’n dertig kilometer in vogelvlucht, tekent zich het silhouet af van de Puy de Dôme. Deze oude vulkaan met een hoogte van 1.464 m was regelmatig het eindpunt van een etappe uit de Tour de France. De eerste stop maken we in Montel-de-Gelat na achtentwintig kilometer en na nauwelijks 2 uur fietsen. Een duidelijker beeld

heeft men niet van het fietsen met pak en zak door Auvergne. We bestellen een sandwich en koffie in het enige café/restaurant in de buurt waar men onze kaarten afstempelt. Na een foto van het Renaissance kasteel uit de 16de eeuw zetten we onze tocht verder. De weg gaat nu onophoudend op en af naar Herment waar we op een hoogte fietsen van 823 m met een prachtig vergezicht over les Monts-Dore. Rond de middag bereiken we Bourg-Lastic de voorlaatste controleplaats met het Romaanse kerkje uit de 12de eeuw. Terwijl er donkere wolken voor de zon schuiven duiken we de Dordogne vallei in om dan plots voor een wegversperring te staan. De weg is afgesloten voor alle verkeer maar het is weekend en we omzeilen de afbakening. Na een fikse regenbui met gedonder komen we aan een brugje waar een grote rioleringsbuis geplaatst wordt. Door de smurrie gaan we te voet langs de werkzaamheden. Enkele kilometers verder komen we op de hoofdweg van Clermont-Ferrand naar Aurillac en volgen deze gedurende drie kilometer. Aan het kruispunt met de D622 bollen we terug de kleinere rustige weg op in het departement Cantal. Na negen kilometer op deze smalle weg en ver van alle drukte bereiken we ons einddoel in Le Mas. Dit is een gehucht met nauwelijks negen huizen. Aan de ingang van de chambre-d’hôtes “Au Mas d’Amis” wachten Marleen en Geert ons op in deze oase van rust en zuivere lucht. Het is een emotionele en hartelijke ontvangst waarbij Marleen het ten zeerste waardeert dat we haar vader op deze manier gedenken. Na een welkomstdrank en installatie wordt ons een verzorgd avondmaal voorgeschoteld door onze gastvrouw en gastheer. Nadien wordt nog nagepraat over de leuke momenten die we vroeger samen met Etienne mochten beleven. Onder een heldere sterrenhemel zoeken we dan onze bedstee op na deze gezellige avond.

19/07:Le Mas – Le Mas 20 km.

Het is druilerig buiten na het onweer van deze nacht. Na het ontbijt herschikken we onze kledij alsook de fietstassen en is het wachten tot het opklaart. Rond elf uur begeven we ons dan per fiets maar zonder bagage naar Champs-sur-Tarentaine een gemeente met duizend inwoners. In de plaatselijke bar slurpen we van een koffie en versturen er zichtkaartjes. ’s Middags eten we een snack en bezoeken op de terugweg het dorpje Marchal met het Romaanse kerkje gebouwd op

een rots. De zon is terug van de partij en via een klimmetje begeven we ons terug naar Le Mas. Opnieuw demonstreert de gastvrouw deze avond haar kookkunst en worden we nogmaals verwend. De controlekaarten worden door beide uitbaters ondertekend en zijn voor ons samen met deze tocht een blijvend souvenir aan Etienne Aelterman.

Maandag 20/07.

Na ontbijt nemen we afscheid van Marleen en Geert en wensen hun het allerbeste met hun zaak voor de toekomst. In een koele temperatuur beginnen we aan onze terugweg dat over exact hetzelfde parcours verloopt met dezelfde overnachtingsplaatsen. Uitgezonderd de laatste avond dan brachten we de nacht door in een Ibis budget hotel ten noorden van Valenciennes.

Op zondag 26 juli zijn we dan gezond en wel thuis gekomen. Albert met 1682 km en Willy met 1640 km op de teller en 400 foto's op het digitaalje. Nog de groeten van ons beiden.

Willy T.